

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 5
maj -
juni
2014
18. årg.

1.maj 2014 Fælledparken på den Røde Plads

TEMA: EU - I monopolernes tjeneste

Ukraine: Nazisme og facisme på march

De marxistisk-leninistiske partier om EU

RUL REFORMERNE TILBAGE!
2XNEJ I MAJ!

Stop masseovervågningen - Befri internettet for spionerne

Skeletterne er væltet ud af overvågningsskabene efter at den amerikanske helt og whistleblower Edward Snowden afslørede, at det amerikanske NSA og dets partnere via nettet – og ved hjælp af facebook, Google og de andre populære tjenester – har gennemført en bogstavelig talt altomfattende registrering af alt og alle. En elektronisk masseovervågning uden sidestykke i historien. Retten til et privatliv er simpelthen elimineret. Den krænkes dag ud og dag ind, time for time, klik for klik. Hver gang du bevæger dig på internettet, efterlader du spor, som registreres, lagres, analyseres – og bruges, eller kan bruges, imod dig.

Samtidig er masseovervågningen systematisk blevet holdt skjult for de berørte – det vil sige for alle og enhver. Det har været magthavernes egen lille hemmelighed, fra Obama til hans mindste allierede, som ikke skulle deles med nogen.

Snowdens afsløringer vakte raseri. Han måtte gå i landflygtighed og se en usikker fremtid – om nogen – i møde.

Men afsløringerne rullede. Skeletterne i skabene blev til en makaber lavine. Terrorbekæmpelse har været det helt store påskud for skabelsen af de moderne politistater med et elektronisk øje på enhver bevægelse. Terrorlovene i USA og EU osv. efter 11. september 2001 åbnede for masseovervågningen via nettet.

EU-direktiv 2006/24/EF – også kaldet Datalagringsdirektivet, eller Logningsdirektivet fra 2006 har påbudt opbevaring (lagring) af data, der giver information om, hvem man har haft kontakt med på telefon, email, osv., hvornår og hvor.

Det registreres hvornår og hvorfra man har logget på internettet fra PC eller mobil. Det gør det muligt at følge alle dine elektroniske bevægelser og stort set alle dine fysiske. Det er internetudbyderne eller offentlige kommunikationsnet, der er påbudt at lagre disse data. I Danmark har du været totalregistreret siden 2007.

Den 8. april 2014 konstaterede EU-domstolen i en sag anlagt af den irske højesteret og østrigske forfatningsdomstol, at logningsdirektivet er *ugyldigt*!

Domstolen finder, siger den i en pressemeddelelse, at direktivet 'ved at stille krav om lagring af disse data og ved at give de kompetente nationale myndigheder adgang til disse i

særligt alvorlig grad gør indgreb i den grundlæggende ret til respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger.'

Det skal altså kaldes tilbage. De nationale lovgivninger skal rulles tilbage. Alle de lagrede data skal slettes!

Eller hvordan er det nu, det er? Der er blevet underligt stille i EU og omegn..

Men skeletterne rulle videre. Nogle ramte den danske offentlighed. Det kom frem at som tvivlsomme britiske kolleger har Allers tabloidblad Se&Hør har betalt en ansat hos IBM, der arbejdede for dankortselskabet Nets (netop solgt til amerikanske spekulanter) med adgang til informationer om kreditkortbevægelser for oplysninger om 'kendte' brugte af penge, til hvad og hvor. Sagen har afsløret, hvor skrøbelig sikkerheden omkring de centralt registrerede oplysninger af den type (og alle andre) er. Den har sat fokus på at ikke bare efterretningstjenester, men også firmaer og virksomheder registrerer og masseovervåger og gør – lovlig eller ulovlig – brug af oplysningerne. Fortrolige personlige data, man altid har sagt var beskyttede og sikre, er det på ingen måde.

Det fik selvste Edward Snowden på banen. I et åbent brev til det danske folk skrev han:

"Der sker store ting i Danmark. I denne uge fandt vi ud af, at det danske ugeblad Se og Hør har betalt for adgang til højt fortrolige, personlige oplysninger om politikere og kendisser, hvorved den danske elite har oplevet den samme ubegrundede overvågning, som almindelige borgere dagligt bliver udsat for fra vor tids faretruende ukontrollerede spiontjenester."

Snowden opfordrede danskerne til at rejse sig for at komme masseovervågningen til livs. Alle former for overvågning, der krænker grundlæggende menneskerettigheder, som retten til privatliv. Det kræver hele andre tekniske og politiske former for kontrol med brug og misbrug. Nye løsninger. Og først og fremmest forbud mod registrering af hvad som helst.

En global bevægelse for at befri internettet for spioner af enhver art er under udvikling. Den har støtte fra et massivt flertal af danskerne. Det er på tide, at der gøres noget ved det.

Redaktionen 13. maj 2014

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 425 kr.

Institutioner
1 år 550 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
20. juni 2014
Deadline næste nr. 13.06.14

Bekæmp Israels apartheid – Stop Israels besættelse – For palæstinenserne ret til tilbagevenden

Tale holdt af Irene Clausen fra Boykot Israel ved demonstrationen under Melodi Grand Prix 8. maj 2014, Amager, København

Om et par timer, kl. 21, starter den anden semifinale i årets Melodi Grand Prix ude i B&W-hallerne, hvor Israel deltager.

Vi siger: Nej til Israels deltagelse i Eurovision. Israel bruger bevidst kulturelle og sportslige arrangementer til at hvidvaske Israels forbrydelser mod palæstinenserne og brande Israel som en normal og demokratisk stat. Israel deltager i europæiske sportskonkurrencer inden for tennis, fodbold og badminton, ligesom de i dag deltager i Melodi Grand Prix – alt sammen for at skabe positive glansbilleder af Israel.

Boykot Israel blev dannet i april 2002, samme dag som det danske fodboldlandshold spillede venskabskamp mod det israelske landshold i Parken i København. Samme dag gik 3.000 mennesker i protest gennem Københavns gader og råbte "Boykot Israel". Det råber vi stadigvæk!

For vi er ikke venner med Israel. Israel er ikke en demokratisk stat eller en normal stat. Israel er en apartheid-stat, der diskriminerer palæstinenserne – ligesom den sorte befolkning blev diskrimineret af det hvide apartheid-regime i Sydafrika.

Israel er en besættelsesmagt, der stræber efter mest muligt palæstinensisk jord og færrest muligt palæstinensere. Og for at nå de mål anvender Israel systematisk vold og terror.

Under Gazamassakren i 2008/2009 dræbte Israel over 1300 palæstinensere. Under angrebet på nødhjælps-flotillen i 2010 dræbte Israel ni nødhjælpsarbejdere. Disse forbrydelser fremkaldte stor vrede over hele verden og satte nye sorte pletter på Israels image. Dette fik Israel til at forstærke sin brug af branding og hvidvaskningspolitik i et forsøg på

ikke kun at blive kædet sammen med krig og forbrydelser mod palæstinenserne, men med kultur og demokrati.

Israel betaler i dag millioner af dollars til film- og musikfestivaler verden over.

Boykot Israel

Israel var fx med til at finansiere filmfestivalen i Melbourne i 2009, hvilket fik filmskaberken Ken Loach til at trække sin film "Looking for Erik" tilbage. Israel inviterer masser af kendte kunstnere til Tel Aviv. Dusinvis af rockstjerner har sagt nej til at spille og synge i Tel Aviv.

Det gælder The Yes Men, Carlos Santana, Elvis Costello og mange flere. De nægter at 'spille for apartheid'. En gruppe på 60 israelsk-jødiske kunstnere nægtede i 2010 at spille i et nyt kulturcenter på den ulovlige bosættelse Ariel på Vestbredden og blev støttet af 150 britiske og amerikanske kunstnere som Vanessa Redgrave og Julianne Moore.

Imperialismen, anført af USA og EU, beskytter konsekvent Israel mod anklager. De kritiserer måske Israel en smule verbalt, men kunne ikke drømme om at indføre sanktioner mod Israel, deres trofaste og vigtige allierede i Mellem-

østen. Det gælder også den danske regering.

Derfor må vi – græsrodderne – reagere. Gennem Boykot Israel-kampagnen ønsker vi at presse og isolere Israel. Vi boykoter alle varer fra Israel, fra frugt og grønt (Carmel, Jaffa, Mehadrin) til elektronik og vine. Desværre er det ikke altid til at se, hvor varerne kommer fra, da Israel snyder med mærkningen. Vi boykoter det svenske tøjfirma H&M, som har oprettet butikker i Israel. Vi boykoter det britisk-danske 'sikkerhedsfirma' G4S, som hjælper Israel med tortur og andre overgreb på fangerne i israelske fængsler.

Boykotten mod Sydafrikas apartheid virkede. Det var en boykot, der omfattede boykot af varer, sport, kultur og våben. Den startede på græsrodsniveau, men voksede sig stærk og nåede op på regerings og FN-niveau og var med til at fjerne apartheid. Danmark var et af de første lande til at indføre boykot mod det sydafrikanske apartheidregime.

Den internationale Boykot Israel-bevægelse – BDS (Boykot, De-investering og Sanktioner) – som Boykot Israel er med i, vokser hastigt frem over hele verden. Især i USA og Sydafrika er den stærk. Mange resultater er allerede opnået: israelske varer, som butikkerne nægter at føre; studerende i USA, som nægter at samarbejde med akademiske institutioner i Israel; det engelske LO – TUC – der boykoter bosættervarer; pensionsfonde, som trækker deres investeringer ud af Israel-venlige multinationale selskaber som Caterpillar, G4S osv.

Som Mandela sagde i 2012: We are not really free before Palestine is liberated. Vi er ikke frie, før Palæstina er befriet.

Boykot Israel – Viva Palæstina!

Styrk den internationale solidaritet!

Ny vækstplan: Samme uduelige asociale recept

SR-regeringen har spillet ud med en såkaldt vækstplan, der skal 'få Danmark helt ud af krisen'. Det er tomme løfter. Sammen med en ny beskæftigelsesreform kører den af sted på gamle EU-recepter, som ikke virker: skattelettelser til kapitalen, stramning af overførselsindkomster.

Hele 89 'vækstinitiativer' skal få Danmark *helt* ud af krisen. Sådan lyder SR-regeringens seneste plan, der samtidig skal være et forsøg på at sikre regeringen genvalg og ses som dens sidste chance for at slå blå blok, der i opinionsmålingerne står til en massiv valgsejr.

Der er intet nyt i metoderne eller hensigten: Forkæl kapitalen og 'erhvervslivet' med skattelettelser og støtteordninger, og stil al den uddannede og veldisciplinerede arbejdskraft til rådighed, den måtte have brug for. Nu og i al fremtid, og på stadig ringere vilkår.

Ved hver eneste ny nedskæringsreform har SR-regeringen lovet, at den både ville skabe vækst og jobs og 'sikre fremtidens velfærd'. Den har skabt sin egen mytologi om, at den danske økonomi i kraft af dens reformer skridt for skridt er på vej ud af krisen, og at det hele tiden går fremad.

Dansk økonomi er ikke lige ved at være ude af krisen og inde i et nyt opsving. Siden den akutte krise brød ud i 2008, har dansk økonomi gennemlevet en fase med stagnation i mere end fem år. Med små fremgange, men også tilbagegang og fornyet recession.

Ingen af hverken VK-regeringens eller SR- og SRSF-regeringens krise- og vækstpakker – indbefattet hele striben af asociale nedskæringsreformer i dagpenge og overførselsindkomster – har skabt vækst og nye jobs.

De rige er blevet rigere, de fleste fattigere, velfærden er skrumpet til ukendelighed, og der er ikke kommet nye jobs. Opsvinget er udeblevet.

Stop de nyliberale reformer!

Nu forsøger man sig igen. Denne gang ikke mindst med at reducere energisubsidier for virksomhederne, der ellers skulle fremme 'grøn omstilling', sammen med en stribe andre 'initiativer', der skal gøre det billigere at være producent i Danmark.

Det er den private sektor, der fokuseres på, og både 'rød' og blå blok vil forkæle. Den offentlige sektor skal samtidig yderligere beskæres. Massefyringerne er ikke slut.

Regeringen lover vækst. Blå blok siger det ikke er nok. Arbejdsgiverne er glade, men vil have mere. LO garanterer, det vil skabe jobs.

Belært af reaktionen på at sammenkoble sociale nedskæringer med skattelettelser til kapitalen har regeringen denne gang skilt tingene ad i præsentationen, selvom Beskæftigelsesreformen og den ny Vækstplan er to dele af samme sag.

Sidst gik det ikke godt for Thorning og Co. Planerne blev gennemskuet, og protesterne var omfattende.

Beskæftigelsesreformen skal angiveligt omdanne ufaglærte arbejdsløse til faglærte – for 80 pct. af dagpengene. Og ugen efter præsenteres så skattelettelserne.

Formlen er den samme. Det er samme uduelige og asociale recept. Den virker ikke, som det påstås. Men kapitalen forgyldes, og de riges elite beriger sig endnu mere.

Både 'rød' og blå blok har været ude af stand til at løfte dansk økonomi ud af den krise, som ingen af dem forudså eller tog højde for. Nu beder de til et lille kapitalistisk mirakel, et nyt opsving – SR til før valget, blå blok ser det gerne først efter. For ingen af dem kan styre den.

Beskæftigelsesreformen er EU-tilpasning

SR-regeringen skilte præsentationen af deres beskæftigelsesreform og deres vækstplan ad. Men beskæftigelsesreformen er selvfølgelig en del af planen om at styrke den private sektor med det fromme håb, at det vil skabe nye jobs.

Det store slagnummer i regeringens beskæftigelsesreform er, at ufaglærte arbejdsløse over 30 år angiveligt skal have mulighed for at uddanne sig i op til to år. Det skal ske på 80 % af dagpengesatsen, hvilket i kroner og øre svarer til 14.100 kr. før skat om måneden. Derefter skal man kunne låne op til resten af dagpengeydelsen.

En arbejdsløs ufaglært vil således kunne låne op til 42.380 kroner med de nuværende satser. Hvis uddannelsen tager to år, kan beløbet blive det dobbelte – 84.760 kroner. Men der foreligger ikke noget i regeringens reform om renten på lånet, eller hvornår tilbagebetalingen skal begynde.

Der er ingen garanti for arbejde efter endt uddannelse – så man kan nemt stå med både arbejdsløshed og en gæld på små 100.000 kr. bagefter.

Private jobfirmaer

Hverken regeringens nye vækstpakke eller beskæftigelsesreformen skaber flere jobs eller arbejdspladser til de mange arbejdsløse.

Set ud fra serviceindustriens vinkel er det en god nyhed. Arbejdsløsheden i sig selv er blevet en profitabel industri. Alene på såkaldt aktivering og sagsbehandling bruger statskassen et tocifret milliardbeløb om året.

Ingen ved, hvor stor en andel der går til private jobfirmaer. Der findes intet landsdækkende overblik over, hvor mange arbejdsløse der kommer i aktivering hos private jobfirmaer, eller hvor meget det offentlige betaler for aktiveringen. Og slet intet overblik over, om det giver nogen mening eller bedre mulighed for at få et arbejde.

I regeringens beskæftigelsesreform er der ingen intentioner om at rette op på dette. Tværtimod lettes kommunernes

Ud med regeringen - ind med de arbejdsløse ! (Arbejdsløshedskravanen)

adgang til at bruge private firmaer til beskæftigelsesindsatsen.

Rådighedsovervågning styrkes

Reformen skal centralisere kontrollen med de arbejdsløse. Kravene for at stå til rådighed skærpes. Og samtidig indføres en central registrering af alle arbejdsløses jobansøgninger.

Alle ansøgningsaktiviteter registreres i en digital joblog på Jobnet.dk. Jobloggen skal bruges til at vurdere, om job-søgningen er tilstrækkelig til, at den arbejdsløse lever op til rådighedskravene.

Offentlige jobcentre for erhvervslivet

De offentlige jobcentre skal fremover i højere grad koncentrere sig om at betjene erhvervslivet og de private virksomheder.

Det kaldes i reformen for "et nyt og styrket servicekoncept for virksomheder". Jobcentrene får til opgave på tværs af kommunegrænser hurtigt og ubureaukratisk at opfylde virksomhedernes behov for arbejdskraft. Og de

skal sikre, at virksomhederne får stillet flere gratis uddannelsesforløb til rådighed, betalt af det offentlige.

En del af penge til beskæftigelsesindsatsen skal bruges til at oprette en central national instans for store virksomheder, så landets jobcentre kan koordinere deres service til disse.

Ud over at opfylde virksomhedernes behov skal de offentlige jobcentre fremover stå for kontrollen af alle de arbejdsløse, der ikke er forsikrede i A-kasser, blandt andre de hundredetusinder kontanthjælpsmodtagere.

Centralisering

En af reformens hovedformål synes at være en omorganisering og centralisering af den statslige styring omkring beskæftigelse og arbejdsløshed. Den samles i en Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering. Under den oprettes otte regionale arbejdsmarkedsråd, der igen har lokale arbejdsmarkedskontorer under sig.

Beskæftigelsesreformen indeholder ingen reelle forbedringer, hverken for de arbejdsløse eller deres chancer for at få arbejde.

Den er en ren EU-strukturtilpasningsreform.

EU's indre marked er en jungle

Virksomheder, der blacklister, skal på den sorte liste

EU's indre marked har åbnet en ny front for monopolernes og arbejdskrafternes kamp mod fagforeninger og fagligt arbejde. For at undgå overenskomster har et hemmeligt register i årevis sortlistet østeuropæiske arbejdere, hvis de har meldt sig ind i en fagforening – undertiden bare på formodning om faglig kontakt. Det skal der slås ned på, mener Folkebevægelsen mod EU. De skal på den sorte liste.

Den københavnske metro er igen blevet taget i at bruge virksomheder der overtræder lovgivning og overenskomster - Foto: Metroselskabet

Det internationale vikarbureau Atlanco Rimec, der arbejder globalt og som en anden blæksprutte har fangarme og afdelinger over hele EU, udnytter systematisk det indre marked og den lemfældige EU-lovgivning i sin jagt på profit.

Dens hovedvirksomhed er at levere østeuropæisk arbejdskraft ikke mindst til store byggeprojekter i EU-landene.

Arbejdere i tusindvis er ansat på korte kontrakter, og selskabet er flittigt benyttet af entreprenørerne i nogle af de største byggeprojekter. Over hele EU er firmaet berygtet for dets metoder og har været i centrum for en lang række arbejdskampe. Men det får hele tiden nye opgaver.

Atlanco Rimec har været inde over en lang række byggeprojekter i Danmark. I øjeblikket arbejder omkring 100 af selskabets østarbejdere på det københavnske metropjekt, der også har været omstridt på grund af store gener for naboerne i forbindelse med byggeriet. Virksomheden forventer også at få en stor rolle i projektet med planlagte Femernbro.

EndokumentarpåDR1, 'Østarbejdernes bagmænd', har nu afsløret, at selskabet sortlister arbejdere, der har meldt sig ind i en fagforening. Det har i årevis registreret de ansatte og givet dem karakterer.

I registret noteres, om de organiserer sig fagligt eller udviser tegn på faglig aktivitet eller kontakter. I så fald bliver

den pågældende ikke genansat. Fagligt aktive arbejdere bliver systematisk sortlistet og udrenset.

DR har dokumentationen i orden: Det er lykkedes at affotografere det hemmelige register med registreringen – indbefattet begrundelser for ikke at genansætte ellers dygtige folk på grund af deres faglige interesse.

TEMA: EU - I monopolernes tjeneste

Selskabets fagforeningsfjendtlighed har i årevis været velkendt både af arbejdsgivere og fagforeninger.

Alligevel – eller måske netop derfor – er det en af de største leverandører af arbejdskraft til de store byggeentreprenører.

Efter afsløringerne tager danske entreprenører, der har benyttet sig af selskabets tjenester, selvfølgelig afstand fra dets metoder.

Der skal slås ned på virksomheder, der sortlister ansatte, der er med i en fagforening. Det siger Folkebevægelsen mod EU i en pressemeddelelse på baggrund af afsløringerne. Rina Ronja Kari, spidskandidat til EU-parlamentsvalget, siger:

- Virksomheder, der blacklister, skal på den sorte liste. Jeg vil arbejde for, at virksomheder, der bruger den slags mafia-metoder, ikke skal kunne få offentlige kontrakter eller modtage EU-støtte. Vores skattepenge skal ikke ende i lommerne på selskaber, der undergraver retten til at være i fagforening.

Nuværende folketingsmedlem for Enhedslisten Christian Juhl opstiller også til EU-parlamentet som kandidat for Folkebevægelsen. Han udtaler:

- Vi skal sikre, at firmaer, der bruger de metoder, ikke er leverandører til offentlige byggerier. I forbindelse med metrobyster skal NCC og deres vikarbureauer ses grundigt efter i sømmene. Det er hovedentreprenøren, som har ansvaret for at kunne garantere, at der ikke foregår blacklisting længere nede i leverandørkæderne.

På trods den erklærede ret til faglig organisering og faglig aktivitet i den nyliberale Europæiske Union er den som et redskab i monopolernes tjeneste grundlæggende set fjendtlig over for arbejderne og kampen for bedre forhold, for slet ikke at tale om kampen for et andet samfundssystem.

Det indre marked er ikke skabt for unionens arbejdere, hverken fra østlande, nord- eller sydeuropæere, men især for de grænseoverskridende monopoler.

Patenter og frihandelsaftaler

Der er uden tvivl en sammenhæng mellem indførelsen af EU's enhedspatent og en kommende frihandelsaftale mellem EU og USA. Et fælles patent vil være en vigtig brik for de førende monopolkapitaler. En sag fra Canada kan give os vigtige hints om, at en national patentlovgivning kan udgøre et bolværk mod firmaers sagsanlæg mod stater for 'tabt profit'.

Det er 20 år siden, at USA, Mexico og Canada indgik frihandelsaftalen NAFTA. Som det også er planen i den frihandelsaftale, der forhandles mellem USA og EU, indeholder også denne muligheden for firmaer for at lægge sag an mod stater og søge million- eller milliarderstatninger, hvis de mener, deres profit bliver begrænset af national lovgivning (ISDN-systemet, forsvaret for investor-rettigheder).

Sagen startede i Canada i 2012, da det amerikanske medicinalfirma Eli Lilly anlagde sag an mod Canada, da man her fulgte den nationale patentlovgivning og ikke godkendte et patent på et medikament mod ADHD kaldet Stattera og et antipsykotisk middel, Zyprexa, fordi midlerne ikke var godt nok dokumenterede ifølge canadisk lov, der kræver, at medicin skal have en nyttevirkning.

Firmaet lagde ikke kun sag an angående det konkrete patent, men mod Canadas ret til overhovedet at begrænse patentrettighederne.

NAFTA-aftalen nævner imidlertid ikke spørgsmålet om patenter. Det gør

TEMA: EU - I monopolernes tjeneste

derimod den aftale, USA i øjeblikket forhandler med lande i Asien, TTP, og formentlig gælder det samme for en eventuel aftale mellem EU og USA.

Eli Lilly har under sagen krævet en halv milliard dollars af den canadiske regering, penge, som kun kan betales af skatteyderne, og som vil sætte national lovgivning ud af kraft, hvis det anerkendes.

Da Eli Lilly på nuværende tidspunkt – endnu – ikke er kommet igennem med sagsanlægget, har firmaets lobbyister udvirket, at en gruppe på 32 kongresmedlemmer i USA har skrevet et brev til den amerikanske regering med en anklage mod Canada for ikke at overholde internationale patentstandarder (intellektuelle rettigheder) under WTO. De krævede, at Canada sættes på en særlig liste for 'uregerlige lande'.

De skriver bl.a.: "Intellektuelle rettigheder er en af hoveddrivkræfterne i USA's innovative økonomi."

Man kan vel sige, at uden sin egen nationale patentlovgivning havde Canada stået uden forsvarsvåben i denne sag. Hvor frihandelsaftalen NAFTA ikke indeholdt et afsnit om patentrettigheder, er dette tilfældet i den frihandelsaftale, USA forhandler i øjeblikket med lande i Asien – og formodentlig også i aftalen, der forhandles med EU.

Både EU's enhedspatent og frihandelsaftalen med USA må bekæmpes. De udgør to sider af samme sag – et frit løb for monopolkapitalen gennem EU.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet -
hver dag

KPnetTV

Reportager fra gaden på youtube

KPnetavisen

Facebook forum

- og tegn abonnement på
månedssbladet

Kommunistisk Politik

kontakt: kompol@apk2000.dk

EU's patentdomstol:

"Det bliver så meget nemmere" – for de multinationale

"Det bliver nemmere," lyder det slående argument fra tilhængerne af at overlade patentaftagelserne til EU. Ja, det bliver helt klart nemmere for de multinationale at få deres patenter igennem – også dem, der går helt uden om de officielle regler. En patenthistorie om en vild peberfrugt fra Jamaica gør det hele meget klart.

Hvis man følger EU's officielle regler, er det forbudt at tage patenter i EU på f.eks. plantesorter, ligesom det er ifølge dansk patentlovgivning.

De multinationale gør det bare alligevel.

En vild peberfrugt på Jamaica har helt naturligt udviklet en resistens over for mellus og bananfluer. Det blev allerede opdaget i 1970'erne af professor Paul G. Smith, der bragte planten til USA, hvorfra frøet blev indleveret i en hollandsk offentligt ejet genbank for planter.

I 2002 fik Syngenta nogle eksemplarer af frøet fra genbanken, og hermed var planten med de særlige resistente egenskaber pludselig overgået til at være privat ejendom!

Patent på peberplante trods forbud

I 2008 søgte Syngenta om patent på en plante med disse egenskaber.

Syngenta sidder i dag sammen med Monsanto og DuPont på 60 % af verdens peberfrugtsorter. Alle firmaerne har frøsorter, genmodificerede frø og sprøjtegifte i deres sortiment.

Da det ikke er lovligt at søge patent på en naturligt forekommende plante, krydsede Syngenta inden ansøgningen den resistente plante med en anden peberplante i deres sortiment – og nu var banen klar. Syngenta fik ja til deres patent, og den naturlige resistens over for mellus kunne herefter kun bruges af avlere efter betaling til Syngenta. Det samme gælder naturligvis for muligheden for at bruge planten i nye krydsninger.

Patentet på resistens over for bananfluer blev derimod afslået. Den var nemlig allerede beskrevet og offentliggjort tidligere. Men kombinationen, hvor planten er resistent over for begge dele, tilhører under alle omstændigheder Syngenta.

Mere reglen end undtagelsen

Syngentas peberfrugt er på ingen måde et enkeltstående tilfælde. En række patenter på planter er givet til de dominerende firmaer på området, der på den måde stjæler adgangen til planternes genbank fra millioner af landbrugere verden over og profiterer på det.

TEMA: EU - I monopolernes tjeneste

Noget lignende gør sig gældende for andre patenter som patenter på software, hvor patenteringen vil monopolisere udviklingen hos de store firmaer, idet alle brugere af patenterne skal betale for anvendelsen, også i videreudvikling af softwaren.

Som det gælder for planter, er også softwarepatenter officielt forbudt i EU, men tusindvis af softwarepatenter er alligevel godkendt.

EU-patentet åbner en ladeport for, hvad der kan patenteres

Ansøgningen på et patent på naturligt forekommende planter, som efter reglerne

ikke er tilladt, ville vække stor opmærksomhed, hvis det blev søgt og tilladt i Danmark under danske patentregler. I tvivlstilfælde ville sagen blive behandlet ved danske domstole, der er under dansk lovgivning og i princippet under demokratisk kontrol. Danske domstole dømmer ikke kun i patentsager og skal tage et samlet samfundshensyn ind i deres vurdering.

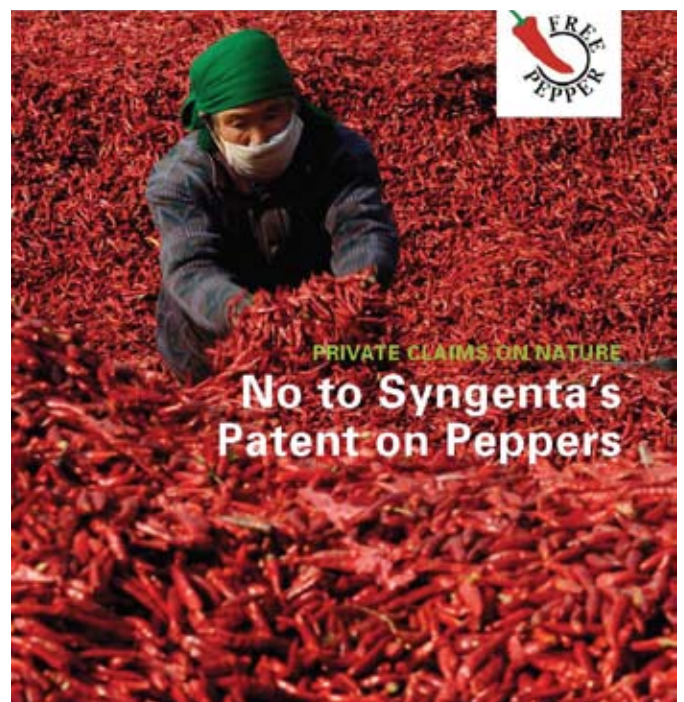
Hvis de danske domstole gik over grænsen, ville muligheden for at skabe en protestbevægelse med effekt også være klart større.

EU's patentdomstol er en selvbestaltet domstol helt uden for demokratisk kontrol. Dommerne er advokater, der kun beskæftiger sig med patenter. Domstolen er selvfinansierende og lever af at føre patentsager.

I øjeblikket gælder patenter, der er taget i EU-systemet, ikke i Danmark, før de er godkendt under dansk patentlov. Det vil de automatisk gøre, hvis vi kommer ind under EU's patentdomstol.

Det er derfor en rigtig god idé at gå hen og stemme nej til patentdomstolen den 25. maj.

Se mere på www.froesamlerne.dk

APK anbefaler at stemme på liste N - og at sige Nej til EU's patentdomstol

3. maj blev landet pyntet med Folkebevægelsens valgplakater, foto Lave K. Broch

EU-kommissionens plan

'Menneskerettighedscharter' skal have forfatningskarakter

Viviane Reding, kristendemokrat og EU-kommissær fra Luxemburg, vakte i begyndelsen af året en vis opsigt rundt om i Unionen, da hun erklærede, at det kommende EU-parlamentsvalg den 25. maj handler om et for eller imod, at EU skal blive til Europas Forenede Stater.

Nye skridt hen mod Europas Forenede Stater 'vil være det bedste våben mod EU-skeptikerne', erklærede hun.

Det er ikke lige det, de danske EU-tilhængerpartier, der skal overbevise en skeptisk befolkning om at stemme på dem den 25. maj, har brug for at høre. Den EU-positive presse har da også stort set undladt at omtale kommissærens udtalelse.

Den 7. januar kom Viviane Reding, der er EU-kommissionens næstformand, med følgende erklæring:

"Vi har brug for en ægte politisk union. For mig betyder det, at vi må opbygge et Europas Forenede Stater med Kommissionen som dens regering og to kamre – EU-parlamentet og et 'Senat' af medlemsstater."

EU-forfatning skal indsmugles

Nu har Viviane Reding yderligere afsløret en vej mod opbygningen af et Europas Forenede Stater, da hun ved præsentationen af den fjerde årsrapport om anvendelsen af EU's såkaldte Charter om grundlæggende rettigheder kunne notere, at det i stadig stigende

grad benyttes som referencepunkt for afgørelser ved EU-domstolen.

Reding er EU's justitskommissær og kommissær for grundlæggende rettigheder og borgerskab i unionen. Charteret om de grundlæggende rettigheder blev ifølge det danske folketings hjemmeside 'vedtaget i år 2000 og tilpasset Lissabontraktaten den 12. december

Jeg er glad over at konstatere, at Charteret nu lever helt op til at være et reelt sikkerhedsnet for vores borgere og er et kompas for såvel EU's institutioner, medlemsstaterne og domstolene. Jeg kunne forestille mig, at borgerne i medlemsstaterne en dag vil være i stand til at støtte sig direkte på Charteret – uden nødvendigheden af et klart link til EU-lovgivningen. Charteret bør være Europas [=EU's] helt eget Bill of Rights."

Dermed henviser hun til den amerikanske forfatning fra 1787 og de ti tillægs-erklæringer fra 1791, der kaldes Bill of Rights, og som har juridisk overrang over amerikanske lovvedtagelser og delstaternes beslutninger.

Viviane Reding forestiller sig med andre ord, at EU's Charter om grundlæggende rettigheder (også kaldet Menneskerettighedscharteret) skal være af højere gyldighed end både EU-lovgivningen og enkeltstaternes nationale grundlove.

Ved at snige Charteret ind på denne indirekte maner vil EU få en bindende forfatning, der ikke bare står over de nationale grundlove, men også slipper uden om problemet med at få en folkelig anerkendelse i medlemslandene, f.eks. ved folkeafstemninger.

I 2005 blev det seneste forsøg på officielt at få vedtaget en egentlig forfatning EU – betegnet som sådan – forkastet ved et nej ved folkeafstemningerne i Frankrig og Holland.

TEMA: EU - I monopolernes tjeneste

2007. Charteret har samme juridiske værdi som traktaterne.'

Kommissær Reding erklærede ved fremlæggelsen af rapporten den 15. april 2014:

"Næsten fire år efter, at EU-kommissionen præsenterede sin strategi for implementeringen af EU's Charter, er det lykkedes os at styrke en kultur, der baserer sig på de grundlæggende rettigheder i EU-institutionerne. Alle kommissærer aflægger ed på Charteret om grundlæggende rettigheder. Vi tjekker op på alle lovforslag i EU for at sikre, at de lever op til Charterets standard, og EU-domstole og nationale domstole har i stadig voksende grad gjort Charteret til et referencepunkt i deres afgørelser ..."

Folkebevægelsen mod Nazisme:**Tale foran den ukrainske ambassade 8. maj 2014**

Ved en hasteprotest foran den ukrainske ambassade i København den 8. maj 2014 holdt Ebbe Riis Klausen, redaktør af det antifascistiske tidsskrift Håndslag og talsmand for Folkebevægelsen mod Nazisme, FMN, følgende tale

Folkebevægelsen mod Nazisme har indkaldt til denne hasteprotest foran den ukrainske ambassade for at mindes ofrene for den største organiserede nazimassakre i nyere tid – mordbranden i Odessa den 2. maj, hvor der blev sat ild på en fagforeningsbygning og de borgere, der havde søgt tilflugt dér, mens

Ebbe Riis Klausen, foto fra KPnetTV

Stop Nazi!

alle udgange blev spærret.

Mere end 40 blev dræbt, mere end 100 såret. De fleste i branden, men nogle blev skudt af overfaldsmændene.

Man ved, hvem det var, videoer og fotos har rigeligt dokumenteret massakren. Gerningsmændene var forklædt som fodboldfans, men tilhørte nazipartiet Højre Sektor, der som paramilitære militser spillede en nøglerolle i Maidan-opstanden.

Partiet er endnu mere åbenlyst fasci-

Stop fascisterne i Ukraine! Aldrig mere nazisme!

Udtalelse vedtaget ved hasteprotesten ved den ukrainske ambassade i København, indkaldt af Folkebevægelsen mod Nazisme, FMN

Den 8. maj er det 69 år siden, Hitler-Tyskland kapitulerede og 2. Verdenskrig var slut i Europa. Den blodtørstige nazisme, der udløste krigen og brutalt undertrykte folkene, var slået ned. Nazismen og fascismen skulle aldrig komme igen.

8. maj 2014 må det konstateres, at højreekstremisme, fascisme og nazisme igen har fået mulighed for at udvikle sig, og i dag som i går betyder nazisme og højreradikalisme åben terror mod arbejderbevægelsen, mod venstreorienterede og indvandrere i nationalistens misbrugte navn.

Det er en sørgelig kendsgerning, at mainstreampressen også i Danmark mørklægger og undlader at afsløre og fordømme den fascistiske terror, der

finder sted i Ukraine.

Den 2. maj gennemførte en bande naziterrorister en massakre på mere end 40 personer i fagforeningsbygningen i Odessa, der blev brændt ned og beskudt.

Den ukrainske regering beordrede den 3. maj hæren til at gå til angreb mod befolkningen i Østukraine, der har rejst sig i protest mod de nuværende magthavere i Kiev, som kom til magten i februar ved et voldeligt kup, støttet af USA, NATO og EU.

Nazismen og fascismen rejser igen hovedet. Der er en tydelig sammenhæng mellem Breiviks terror i Norge, knivoverfaldene på 8. marts-demonstranter i Malmø og mordbranden i Odessa.

Her ved den ukrainske ambassade i København mindes vi ofrene for nazismen i går som i dag.

Vi kræver, at den fascistiske terror stoppes og de nazistiske terrorister straffes.

**Fordøm mordbrand og naziterror!
Stop fascisterne i Ukraine!
Aldrig mere nazisme!**

2. maj, mistede 39 livet da Fagforeningernes hus i sortehavsbyen Odessa blev sat i brand af fascistiske tilhængere af juntaen i Kiev. De højreradikale ødelagde og nedbrændte først en teltlejr der stod udenfor bygningen, på Kulikovo Pole pladsen. Den store fagforeningsbygning var et center for modstanden til kupregimet i Kiev som aktivt understøttes økonomisk og politisk af USA, EU og den Internationale Valutafond IMF.

stisk end det andet ekstreme højreparti Svoboda. De råder tilsammen over næsten en tredjedel af ministrene i Kiev-regeringen og har nu stor politisk indflydelse i landet.

EU har krævet en undersøgelse af mordbranden. Det blev gemt væk i notitser i medierne, som heller ikke har afsløret ugerningsmændene, selvom dokumentationen er ubestridelig.

Kravet om en undersøgelse lægges i syltekrukken. Og den kendsgerning, at Ukraine i dag regeres af oligarkerne med en koalition af neoliberale EU-tilhængere og fascistiske partier, bliver fortiet.

At kupregeringen måtte udløse store folkelige protester især i Østukraine, var uundgåeligt. Det vidste også USA, EU og NATO, der har støttet og støtter den massivt.

Kampen om Ukraine blev til en kamp mellem kapitalistiske stormagter, indbefattet Putins Rusland.

Men revolten i Østukraine kan ikke bare betragtes som et forsøg på at indlemme nye territorier i Rusland. Langt hovedparten af østukrainerne ønsker ikke en opsplitning af Ukraine. Men de har rejst sig mod den nye Kiev-regering i protest mod dens kup, dens ekstreme ukrainske nationalisme, og i frygt for fascistisk terror.

Mordbranden i Odessa og mange andre overgreb viser, at den ikke er ubegrundet.

Anders Behring Breiviks massakre i Norge krævede flere menneskeliv. Forskellen er, at mordbranden i Odessa ikke var enkeltpersoners værk, men et resultat af den organiserede fascisme, som har fået magt i en regering og støttes af den.

Det er uhyggeligt, og derfor protesterer vi på det kraftigste foran den ukrainske ambassade. Vi kræver, at forbryderne bliver fundet og straffet. Vi kræver stop for støtten til fascisme og forbud mod al fascistisk virksomhed.

Skæg og ballade

Som handicap-’chauffut’ er jeg ikke bare bundet til et rat, men også til otte-ti timers trafikradio. Enkelte af mine kollegaer kører efter GPS, hvilket giver dem en falsk tryghed, idet denne ellers smarte teknologi ikke giver dem råderum for trafikpropper og ulykker. DR P4 varsler – om end til tider for sent – om disse, så man kan manøvrere uden om en halv times stilstand. Det giver de handicappede en tilfredshed, fordi de når deres aktiviteter eller aftensmad i tide. Som ’chauffut’ høster man glæde over arbejdets udførelse, blandt andet fordi resten af ens arbejdsdag ikke er revet op med rode.

Det indebærer også gener. Man er tvunget til det samme antal timers popradio. Min kone er chokeret over, hvor mange titler og kunstnernavne jeg efterhånden har fået banket ind på rygmarven. Det er ikke meget, vi hører til det nye album fra *Savage Rose*. Til gengæld har P4-lytterne lagt ører til det netop afholdte Melodi Grand Prix – eller rettere, som det er omdøbt til i disse EU-tider: Eurovision Contest. Ligheden er den samme: for-dummende popmusik, der på professionel vis får offentligheden hængt op på en ligegyldig medieskabt interesse, hvor hverdagens reelle problemer fordufter i neonlys. I stedet sættes EU med deltagelse af Israel – af alle! – i front sædet. Lykken er gjort!

Lykken blev i hvert fald realiseret for turistindustrien! Hoteller, Cab Inns, restauranter, barer med meget, meget mere. You name it! Til gengæld står vi skatteborgere tilbage med en kæmperegning, hvortil skal lægges et underskud på 40 millioner! Bestyrelsen for eventen har travlt med at vaske hænder: Det er godt for Danmark, at vi har vist os på landkortet. Hvem er Danmark?

Min kollega Jason ramte hovedet på sømmet:

- *Hvorfor valgte man ikke Parken eller Boksen, hvor alt grejet og faciliteter inklusive kloaksystem er til stede? Det ved de ansvarlige – vi andre*

betaler. Han havde en anden pudsig betragtning:

- *Onde tunger siger, at grunden til, at Basim blev valgt til at repræsentere os, var, at det var en sikkerhed for, at vi ikke skal afholde arrangementet næste år.*

Hvor meget *brand* København har opnået, kan der kun gisnes om, men dønningerne vil tilflyde de samme turistvirksomheder, som lukrede på det underskudsramte, langt fra folkelige event. Danmarks Radio koge i midtugen over med, at der på globalt plan ville være op mod 160 millioner seere. Det steg stødt mod de 200 millioner, som aftenen forinden blev slået fast som et faktum. Det kunne ikke blive stort nok. Uanset facts måtte gildet betragtes som en succes. Hvem var så vinderne? Den skæggede drag queen var højdepunktet, men EU’s ’rummelighed’ og afledningen fra hverdagens trængsler var den absolutte. Turistindustrien kom ind på en lavere rangering.

I denne alt for varme krigstid scorede den imperialistiske vestlige front point vendt imod det russiske regime i konflikten om Ukraine. Det er i dette lys, man skal se ’friheden’ til at blive viet i centrum af København. Det er i dette lys, vinderen er blevet fundet. En uskadelig åbenhed for ’de andre’.

’Åbenheden’ kom kontant til udtryk, da nazier dagen efter havde fået tilladelse til at gennemføre en demonstration i centrum af København for første gang siden 2. verdenskrig. Ungdommen trådte i karakter og forhindrede den europæiske nazibølge i at manifestere sig! *High 5!*

Så tager jeg gerne en guldhæt på og kipper med det røde flag. Jeg får kolde fødder af at befinde mig i en varm krigstid. Hatten af for demonstranter mod Israels deltagelse i grand prix’et, mod naziernes markering og deres åbenlyse voldelige overgreb.

Hatten af – på med handskerne! Glem aldrig vores styrke, når vi står samlet!

Reno

Fælledparken 1. maj 2014

I går kom forslaget til endnu en af regeringens asociale EU-reformer, Beskæftigelsesreformen. Opskriften er den samme. Giv de ufaglærte uden arbejde færre penge, så tager de nok en uddannelse til jobs, der heller ikke findes.

Regeringen med Helle Thorning, Bjarne Corydon og Mette Frederiksen har ødelagt i tusindvis af menneskers hverdag og liv gennem bølgen af reformer af dagpenge, uddannelse, kontanthjælp, pension og sygedagpenge.

Reformerne skal stoppes! De skal rulles helt tilbage, sådan at en social genopretning kan begynde. Over hele landet er der folk, der slås for dette. Vi skal være med til at udvikle en stærk kæmpende bevægelse.

Bag reformerne står EU. Derfor må en kæmpende bevægelse kræve Danmark ud af EU.

EU er arbejderfjendsk. Rettigheder omkring løn, arbejdstid, pension og arbejdsmiljø forringes og afskaffes overalt i unionens medlemslande. 25 millioner mennesker, ikke mindst unge, nægtes arbejde, for at de rigeste kan bevare profitten.

På 1. maj demonstreres der overalt i Unionens lande mod EU's neo-liberalistiske nedskæringspolitik. For arbejderklassen og befolkningerne betyder den fattigdom og rasering af alt, hvad der kunne ligne velfærd.

I mange lande og byer lyder sloganet 'Ned med den imperialistiske union'. EU betyder krig, militarisering og oprustning. Milliardenbeløb og menneskeliv overflyttes til krigsindustri, udplyndring, død og ødelæggelse.

EU er ikke bare en klam bureaukratisk fejlkonstruktion. EU er en bevidst fejlkonstruktion – den kan ikke ændres indefra. Den kan hverken gøres grøn eller rød.

Dansk Folkeparti fremstilles som unionsmodstandere. Men i ti år har Dansk Folkeparti som støtteparti været medansvarlig for gennemførelsen af Foghs og Løkkes EU-nedskæringspolitik. DF vil ikke ud af EU, de støtter ikke engang kravet om en folkeafstemning. Så meget for den unionsmodstand.

Vi opfordrer til, at man den 25. maj stemmer på Folkebevægelsen mod EU, som

Vi er en del af en levende og kæmpende bevægelse overalt på kloden

Dorte Grenaas tale for Arbejderpartiet Kommunisterne

Foto: kpnet.dk
Se reportage på
youtube/KPnetTV

at regeringen og LO får ro til sit bedrag.

Hvad er det for en ytringsfrihed, hvor man ikke må fløjte, men hvor nazisterne igen får lov til demonstrere og opildne til had under Melodi Grand Prix i næste uge? Ingen nazister i vore gader! Forbud mod naziorganisationer og propaganda!

Og hvordan er det nu lige, det er med demokratiet? Spørg alle dem, der lige har stemt nej ved seneste minus-overenskomst. Spørg alle de mennesker, der står uden arbejde og indtægt, og som må gå fra hus og hjem og fra hinanden.

er den eneste brede politiske organisation, der vil have Danmark ud af EU. Kryds ved liste N for Nej til EU!

Vi opfordrer til to gange nej i maj. Til også at sige nej til EU's patentdomstol. Sikr dig APK's 1. maj-folder og EU-materialer med gode argumenter for et nej. Vær med til at give dem videre til dem, du kender, med en opfordring til nej. Bliver det nej, kan vi være sikker på, at vi vil blive spurgt igen. Men det bliver vi ikke, hvis det bliver et ja. Så er du i tvivl, stem nej!

Op til denne 1. maj har der været en fuldstændig langt ude hysterisk mediestorm mod at fløjte i Fælledparken. Men hvad har Helle Thorning-Schmidt at gøre her på arbejdernes internationale kampdag? Enhedslisten stikker med det samme halen mellem benene og tilslutter sig hylekoret, som et pænt støtteparti for Socialdemokratiet, og vil endnu en gang sikre,

Mennesker tvinges til at give det kostbare, de har – deres liv – for at vise, hvor samfundet er endt i dagens Unions-Danmark. For bare en måned siden tog en 40-årig mand livet af sig ved at sætte ild til sig selv efter at have modtaget en besked fra Brøndbys socialforvaltning.

Det er kapitalisme. Det er kapitalismens diktatur. Og kapitalismen er ikke fremtiden.

Fremtiden er livet. Livet, der vokser ud af den kæmpende bevægelse i både forstads- og vandkants-Danmark.

Vi er en del af en levende kæmpende bevægelse, der overalt på kloden kæmper for en bedre fremtid, for fred og for sammen at skabe en socialistisk fremtid, hvor det ikke er privatejendommen, men arbejderklassen, der har magten.

Socialismen er fremtiden!

Nej til den asociale, antidemokratiske og militaristiske Europæiske Union!

Udtalelse fra IKMLPOs regionale europæiske konference

I den kapitalistiske verdensøkonomi står et økonomisk opsving ikke på dagsordenen. Det økonomiske opsving bliver altid annonceret til at komme i den nærmeste fremtid, men det store flertal af landene er ramt af stagnation eller endda recession. Også de såkaldte vækstlande er ramt af krisen.

I Den Europæiske Union gennemfører regeringerne, liberale såvel som socialdemokratiske og koalitionsregeringer, en nedskæringspolitik, der går til benet, og EU-kommissionen sikrer en hård kontrol med gennemførelsen af politikken. Som et fastlagt princip i eurozonen gennemfører kommissionen nu en forhåndskontrol med de forskellige regerings budgetter for at sikre sig, at regeringerne adlyder de nyliberale retningslinjer for at beskære budgetterne og nedsætte statsgælden.

Dette nyliberale dogme om nedsættelse af statsgælden til 3 % af bruttonationalproduktet har udviklet sig til en benhård hersker og er kernen i Merkel-Sarkozys traktat, finanspagten, der udgør et våben imod de sociale rettigheder, social beskyttelse og velfærdsrettigheder.

Offensiven fra arbejdsgiverne, regeringen og EU-kommissionen koncentrerer sig især om en drastisk beskæring af lønningerne og forøgelse af produktiviteten, der kombineres med og tillader en øget profit til monopolerne.

Krisen er blevet et gigantisk påskud for udvide fleksibiliteten og undertrykkelsen af arbejdernes rettigheder og af arbejderbevægelsen. En sådan politik for mega-nedskæringer blev pålagt Grækenland af trojkaen (Den Europæiske Centralbank, EU og Den Internationale Valutafond). Den politik, der bliver ført i dette land af regeringskoalitionen af liberale og socialdemokrater, betyder enorme sociale ødelæggelser, en hidtil uset nedgang i levevilkårene, nedgang i den forventede levealder og i helbreds-situationen for hele befolkningen. Landet drænes for ungdom og for faglærte

arbejdere, der tvinges til at emigrere i håb om at finde arbejde i et andet land.

Det samme sker i Spanien, Italien og Portugal, hvor arbejdsløsheden når nye rekorder, særligt blandt de unge arbejdere, og hvor millioner af familier lever under den officielle fattigdomsgrænse.

For arbejderne og for folkene, for ungdommen, for kvindernes brede lag, er EU synonym med nedskæringspolitik, social tilbagegang, en forestilling om 'alles kamp mod alle', social dumping, massiv arbejdsløshed og elendighed.

IKMLPO: EU og EU-parlamentsvalget

I alle lande i Den Europæiske Union udgør arbejderne og de arbejdende kernen i modstanden mod denne politik, en massiv modstand med strejker og demonstrationer, begivenheder, der samler millioner af mennesker – arbejdere fra by og fra land og pensionister, dvs. alle ofre for denne politik. Massemedierne, der kontrolleres af monopolerne, er tavse om dette, fordi finansoligarkiet – og regeringerne, der står i oligarkiets tjeneste, og EU-kommissionen, der er dets redskab – mest af alt frygter, at disse kampe, der føres i de forskellige lande imod den samme politik, vil forstærke hinanden; at arbejderklassen og de arbejdende bliver bevidste om deres styrke og om deres fælles interesser, og at de vil trække alle de sektorer af samfundet, der lider under nedskæringspolitikken, med ind i kampen.

For at gennemføre disse nedskæringspolitikker for 'at øge konkurrenceevnen' tøver finansoligarkiet, monopolerne, bankerne osv. ikke med at indsætte ikke-valgte regeringer og koalitioner, hvori der indgår højreekstremistiske partier, og gennemtvinge EU-normer og EU-direktiver med lovvirkning, der påtvinges regeringer, parlamenter og nationale institutioner.

I Italien begyndte trojkaen på denne måde at gennemtvinge den første ikke-valgte regering og har nu støttet den tredje ikke-valgte regering i træk, som ledes af en liberal reformist, der ønsker at ramme arbejderklassen med nye arbejderfjendske foranstaltninger og hurtigt indføre et autoritært præsidentstyre. Nedskæringspolitik går side om side med mere reaktion, større undertrykkelse af dem, der sætter sig til modværge, og forøget kriminalisering af den sociale kamp.

Alt dette understreger Den Europæiske Unions antidemokratiske og antisociale karakter. Den virkelige politiske magt ligger i hænderne på statsmænd, regeringer og en ikke-valgt EU-kommission, der beslutter og udarbejder de direktiver, der lægges ned over landene under presset fra monopolerne repræsentanter. Det overfyldte EU-parlament debatterer, men dets beslutninger har kun lille betydning. Det tjener som en 'demokratisk' facade for EU, der ikke er demokratisk overhovedet.

Den Europæiske Union beskytter sig selv gennem love, krigsskibe og mure for at kriminalisere immigranterne i deres overfyldte både. Tusinder af dem er druknet i Middelhavet. Med Frontex, med detentionslejre som Lampedusa og med pigtråd ønsker 'Fort Europa' at beskytte sig selv mod mænd og kvinder, der flygter fra den elendighed og krig, som EU er ansvarlig for.

Den Europæiske Union blander sig i dag i eget navn militært i Det Cen-

tralafrikanske Republik (CAR). Denne intervention blev i første omgang besluttet og udført af den franske imperialisme, der siden bad om hjælp fra dens allierede i EU. Nogle regeringer har sendt tropper, andre yder logistisk støtte. Men ingen har fordømt interventionen i Afrika, som vil få katastrofale følger – ligesom alle de imperialistiske militærinterventioner i Afrika.

Deres hovedformål er at opretholde den nykoloniale dominans og kontrollen over råstoffer, ikke mindst uran. De mest aggressive imperialistiske magter i EU, især den franske imperialisme, den britiske imperialisme og i tiltagende grad den tyske imperialisme, spiller en farlig og reaktionær rolle ved at skubbe på oprustningen af EU med det formål at forsvare 'dens interesser', i særdeleshed i Afrika, som de betragter som deres private ejendom.

Denne politik, der føres i tæt samarbejde med den amerikanske imperialisme, koster milliarder af euro og opmuntrer militariseringen af EU-landene. Den er rettet imod de afrikanske folks kamp for at slippe fri af imperialistisk dominans og de herskende reaktionære klikker, der er instrumenter for denne politik.

EU-kommissionen har i månedsviis i hemmelighed haft forhandlinger om Den Transatlantiske Aftale med USA's regering, handelsminister og store monopoler. Det er en såkaldt 'frihandels'-aftale, den er klart nyliberal, og dens formål er at nedbryde gældende standarder for fødevarekvalitet og miljø. Den søger at liberalisere markedet og i særlig grad den offentlige sektor, og åbne den op for private monopoler.

Denne traktat kan også tillade monopolerne at sagsøge stater ved private domstole, der kan dømme dem for at have lagt hindringer i vejen for 'den fri konkurrence'. Denne aftale blev præsenteret af Obama som '*et økonomisk NATO*' med det formål at konfrontere Kina og andre konkurrenter til USA/EU-alliancens økonomiske magt efter devisen: 'Vi må forene os mod resten af verden og tage del i den økonomiske krig for erobring af markeder, kontrol med råvarer og energiresourcer.'

Demonstranter fra hele landet i March for Værdighed mødtes 22. marts fra otte indfaldsveje og overfyldte Madrids centrum med over en million mennesker. En meget stærk social bevægelse af republikansk tilsnit, som kræver regeringens og EU-troj-kaens nyliberale fattigdomsreformer væk, har udviklet sig i Spanien.

Aftalen er et våben imod folkene og arbejderne over hele verden gennem konkurrencens '*Alle mod alle*'. De eneste, der har gavn af denne 'fri' og ubegrænsede konkurrence, er de stærkeste monopoler.

Det er tvingende nødvendigt at udvikle en stærk bevægelse i alle de europæiske lande for at stoppe disse forhandlinger.

Det er netop denne førte politik, der har resulteret i den farlige situation, som i øjeblikket udvikler sig i Ukraine og i hele regionen. Situationen risikerer at forværres og føre til en militær eskalation i stor skala. Rødderne til konflikten ligger i modsætningerne mellem imperialisterne indbyrdes og i EU's politik for udvidelse mod øst. Denne ekspansionspolitik føres frem af den tyske imperialisme, der forsøger at bestyrke sin lederrolle i EU for at styrke sig til kampen mellem imperialistmagterne på verdensplan.

Ukraine er et stort land med meget betydningsfulde ressourcer. Det er

geopolitisk vigtigt for Rusland. Det at integrere Ukraine i EU's interesse-sfære repræsenterer et stort slag mod Rusland og for dets ledes ambitioner om at gøre Rusland til en stærk imperialistmagt. Ingen kan ignorere dette, men det er præcis, hvad EU's ledere har gjort. De tøvede ikke med at støtte reaktionære kræfter, inklusive åbent fascistiske kræfter, der tog magten ved et statskup.

Putin reagerede øjeblikkeligt. USA-imperialismen blandede sig åbenlyst med det formål at få kontrol med styringen af krisen og tage ledelsen over sine europæiske allierede, der har udviklet økonomiske bånd til Rusland igennem en årrække. Den franske imperialisme sælger våben til Rusland. Den tyske imperialisme er delvist afhængig af russisk gas. Den britiske imperialisme har brug for tilførslen af kapital fra de russiske oligarker, og en stor mængde af den gas, der forbruges i EU's medlemslande, flyder gennem ukrainske gasledninger. Ved at udnytte denne krise har NATO udvidet mod øst og kom-

mer stadigt tættere på Ruslands grænser og forøger spændingerne.

De store imperialistmagter er direkte involveret og står ansigt til ansigt i konfrontation med hinanden. Selvom ingen af dem i dag ønsker en direkte militær konfrontation, er en situation af ustabilitet ved at udvikle sig i regionen. Dette fremmer en militarisering. Den Europæiske Union fremstår stadig tydeligere som en imperialistisk blok, hvis ambitioner truer freden. Der er bestemt ikke total enighed i dette spørgsmål blandt EU's medlemslande, men det er denne tendens, der er udviklet af de dominerende imperialistmagter i hele EU's navn.

Vi vil godt her understrege, at der er identiske synspunkter hos socialdemokraterne og de liberale partier. De har alle støttet den ukrainske reaktion, der er allieret med højreekstremisterne, og de slutter ivrigt op om NATO's rolle. Den måde Stoltenberg – en socialdemokratisk leder – er blevet modtaget som generalsekretær for NATO af alle disse kræfter, viser det med al tydelighed.

Hele denne politik bliver afvist på det kraftigste af arbejderne og af folkene. Utilfredsheden vokser overalt. De progressive, de revolutionære og de anti-imperialistiske kræfter, og de marxistisk-leninistiske partier og organisationer, er forpligtet til at være i frontlinjen i denne enorme protest, der omfatter alle sektorer i befolkningen og særligt arbejderklassen.

At være i forreste række i denne protestbevægelse betyder beslutsomt at tage kampen op mod den nedskæringspolitik, som regeringerne og Den Europæiske Union påtvinger. Det betyder at støtte arbejderne langsigtede mål og kamp imod EU's antidemokratiske karakter, imod den imperialistiske karakter af dens politik, og imod nægtelsen af folkenes ret til at bestemme over deres egen fremtid.

De reaktionære kræfter, højreekstremisterne, de åbent fascistiske partier og grupper forsøger at udnytte stemningen af utilfredshed til at manipulere den

I alle EU-lande vokser modstanden og vreden mod monoplerne union

over i en farlig retning af nationalisme, splittelse og fremmedhad. For dem er fjenden ikke det kapitalistiske system, men andre landes folk eller 'de fremmede'. Disse kræfter ønsker at bruge EU-parlamentsvalget til at styrke sig, få repræsentanter valgt ind i parlamentet og udnytte den økonomiske støtte fra EU til at udvikle deres arbejde.

IKMLPO: EU og EU-parlamentsvalget

Vi, marxistisk-leninistiske partier og organisationer, der underskriver denne deklaration, vil udvikle vores analyse af EU's natur og politik, og vi vil udbrede vores synspunkter i forbindelse med EU-parlamentsvalget. Dette valg er – ligesom også EU som konstruktion – en karikatur på demokrati.

I de lande, hvor der er kræfter, der opstiller lister til valget, som kæmper mod EU og dets politik for nedskæringer, krig og reaktion, opfordrer vi til at støtte disse.

I de lande, hvor valget kun består mellem kræfter, der enten støtter EU eller kun kritiserer enkelte aspekter uden at sætte spørgsmålstegn ved dets grundlag eller formål og udbreder illusioner om muligheden for at reformere EU, opfordrer vi til at udvikle en aktiv bevægelse for ikke at stemme ved valget.

I de lande hvor progressive kræfter kæmper for at få deres lande ud af EU, hvor de har en massebasis, hvor de er en del af stærke frontbevægelser, der opstiller lister på et sådant grundlag, opfordrer vi til at stemme på disse.

Vi vil udbrede sådanne lister internationalt som et udtryk for folkenes ret til selvbestemmelse over deres egen fremtid.

Vi fordømmer alle former for afpresning, alle forsøg på at fortie deres eksistens eller på at fordreje oplysninger om deres mål og kamp.

Overalt fremfører vi følgende paroler:

Ned med det imperialistiske EU!

Stop EU's nedskæringspolitik!

Stop EU's kriminalisering af sociale protester!

Stop EU's krigspolitik!

Stop Den Transatlantiske Frihandelsaftale!

Nej til Bankunionen!

Nej til Europas Forenede Stater!

Styrk arbejderne og folkenes internationale solidaritet!

Vedtaget af den regionale konference for partier og organisationer, der er medlemmer af

Den Internationale Konference af Marxistisk-Leninistiske Partier og Organisationer:

Tyskland, april 2014

Arbejderpartiet Kommunisterne, APK, Danmark

Arbejdernes Kommunistiske Parti i Frankrig, PCOF

Kommunistisk Platform, Italien

Den marxistisk-leninistiske gruppe Revolusjon, Norge

Spaniens Kommunistiske Parti (marxistisk-leninistisk), PCE(ml)

Arbejderpartiet EMEP, Tyrkiet

Organisationen for opbygningen af Det Kommunistiske Arbejderparti i Tyskland (Arbeit - Zukunft)

Situationen i Ukraine: Nazister ved magten

Af Andrew Manchuk

Organisationen Borotba i Ukraine fremlægger her deres analyse af situationen i Ukraine. Borotba arbejder for opbygningen af en progressiv og antifascistisk bevægelse i Ukraine, en bevægelse, der kan samle modstanden imod den EU-dikterede krisepolitik og trække opbakningen væk fra det nationalistiske ultrahøjre. D. 2. maj blev flere af medlemmerne af organisationen dræbt ved den fascistiske mordbrand i Odessa, hvor 39 mennesker mistede livet.

Borotba opfordrer til, at magtovertagelsen i Ukraine udløser en reaktion i hele Europa og en opbygning af en bevægelse mod EU's nyliberale angreb og den opblomstrende nazisme overalt. Organisationen støtter sig ikke på Putin eller Putins Rusland.

Oplægget er fremlagt af Borotba på et antifascistisk møde i Athen 11. april.

Gode kammerater

Sammenslutningen 'Borotba' og kollektivet bag den ukrainske netavis Liva.com.ua hilser alle deltagere på det antifascistiske møde.

Landene, der ligger i det østligste Europa, oplever et af de mest dramatiske øjeblikke i deres nyere historie. Den ukrainske venstrebevægelse står over for udfordringer, de ikke har mødt i mange år. Efter voldelige og blodige sammenstød i centrum af Kiev overtog en koalition af ultrahøjre- og neolibérale kræfter magten i vores land. Det nyetablerede regime startede øjeblikkeligt et tæt samarbejde med de rigeste oligarker, gennem hvilke de – sammen

med USA's og EU's repræsentanter – ydede finansiell hjælp og international støtte til Euromaidan.

Nogle af disse oligarker blev for nylig udpeget til guvernører i de industrielle nøgleregioner – som er de mindst loyale over for den nye højre regering – med forventningen om, at de kunne undertrykke vreden hos de indignerede modstandere i området.

Kampen om Ukraine

Den højreorienterede ideologi – en form for syntese af neoliberal illusioner om den 'anstændige europæiske kapitalisme' på den ene side og intolerant og religiøst præget ukrainsk nationalisme på den anden side – dominerede Euromaidan fra første færd, og næsten alt, der foregik, var under højrepolitikernes kontrol.

Det lykkedes for dem at udnytte vreden hos de mange forarmede og marginaliserede, der var utilfredse med Janukovitjs korrupte borgerlige styre – det regime, som vi også har kæmpet mod igennem mange år. Efter 20 års antikommunistisk propaganda i massemålestok var de venstreorienterede i Ukraine skubbet ud i den politiske periferi, mens det lykkedes for de højreorienterede at udnytte en social populisme kombineret med prokapitalistiske og nationalistiske slogans.

Og det er ikke nogen tilfældighed, at Euromaidan blev hilst og støttet af de mest reaktionære kræfter og politikere fra EU og USA. De nye ukrainske ledere er rede til at åbne det ukrainske marked for deres herrer og at påføre samfundet, der stadig lider under krisen, en pakke af nyliberale 'reformer', så de kan få det næste IMF-lån, der skal hjælpe dem til at bevare magten.

Det nye regime lod de superriges kapital og ejendom forblive urørt, og de

nye ledere er klar til at lade krisen blive betalt gennem sociale nedskæringer og prisstigninger, der vil ramme de fattige, som udgør flertallet af Ukraines befolkning.

For at fjerne opmærksomheden fra deres egen politik udnytter højrekræfterne dygtigt den russiske intervention på Krim og antænder et nationalt og militært hysteri i landet. Uheldigvis er der en del af vores liberal-nationale 'venstre', der villigt køber denne retorik. På denne måde forsøger det ny styre at føre vreden hos vildledte mennesker over imod forskellige 'indre' eller 'ydre fjender'.

Imens fortsætter sammenstød og skyderier i Kievs centrum. De rivaliserende paramilitære grupper kæmper indbyrdes om kontrollen med bygninger og ejendom og fortsætter med ulovligt at arrestere, tæve eller tortere folk.

Nynazistiske bander demonstrerer åbenlyst deres racisme, sexism eller homofobi. De forsøger ikke engang at skjule deres våben, når de strejfer omkring i Kievs gader. De har desuden dræbt folk i Kharkov. Borotbas kontor i Kiev er blevet plyndret, og ligeledes det opportunistiske Ukraines Kommunistiske Partis kontor. Nynazister overtog deres kontor og gjorde dem til deres egne baser.

Mange Lenin-monumenter og monumenter for soldater fra 2. verdenskrig eller for deltagere i Oktober-revolutionen blev ødelagt eller beskadiget, bl.a. gravstedet for de arbejdere, der blev dræbt i oprøret i Kiev fra 'Arsenal' og andre fabrikker i 1918.

Imens nærmer det ekstraordinære parlamentsvalg sig. Skuffede og bedragne mennesker skal træffe et valg kun mellem velkendte borgerlige politikere, de korrupte superrige. De nye ledere vil med alle midler forsøge at undgå demokratiske folkeafstemninger om selvstyre i de sydøstlige regioner, hvor protesterne mod det ny regime er meget stærke.

De nye herskere i Ukraine forsøger at fremstille disse som udelukkende 'prorussiske' eller inspireret af Kreml, men sammenslutningen Borotba kæmper med held for at vriste folk ud af indflydelsen fra den prorussiske nationalisme. Vi er uforsonlige modstandere af Putins regime, som vores russiske kammerater kæmper imod. Vi er modstandere af krig og af enhver indblanding i den ukrainske konflikt, der kan udløse militær konfrontation mellem to imperialistiske magter.

Idet vi forventer, at den nuværende krise intensiveres, gør vi os klar til at tage del i organiseringen af masseprotester imod antisociale 'reformer' og mod højreterror fra det ny regimes side. Og i denne forbindelse er enhver form for international støtte afgørende vigtig for os. Vi er taknemmelige for jeres opmærksomhed og solidaritet. I særlig grad vil vi gerne takke vores kammerater i Syd- og Østeuropa, der er udsat for de højreekstremes indflydelse på baggrund af krisen, der er forårsaget af EU's nyliberale politik.

Ukraines ny regering er den mest højreorienterede i Europa nogensinde siden 2. verdenskrigs afslutning. Og dette er ikke kun et ukrainsk fænomen, men også et opvågningskald for venstrebevægelsen i Europa. Når man tager i betragtning, at EU's ledere aktivt hjalp Ukraines højrekræfter til magten, forstår vi, at det vil blive en meget svær opgave at vinde en sejr over dem uden tilsvarende internationale aktioner fra venstrebevægelserne i de enkelte lande.

De nuværende protester i Ukraine (november-februar 2013-2014) har resulteret i etableringen af et højreorienteret politisk styre, nemlig koalitionen mellem ultrahøjre- og nyliberale kræfter. Paramilitære enheder af ultrahøjre-grupper kontrollerer nu landets hovedstad ved hjælp af pogromer og vold over for modstandere. De kræver åbenlyst at blive anerkendt som politiautoritet og at få officiel bemyndigelse som statslige sikkerhedsstyrker og fuld kontrol med opgaverne som lovens håndhævere.

Men begivenhederne udvikler sig ret hurtigt i Ukraine og kræver derfor konstant, at analysen føres up to date.

Venstreorienterede organisationers kontorer er blevet plyndret. Aktivister fra venstrebevægelsen og fagbevægelsen har været udsat for voldelige angreb. Ukraines parlament, der reelt kontrolleres af repræsentanten for det ultrahøjreorienterede parti Svoboda, har tiltaget sig magten i landet. Partiet udpegede en anden af sine medlemmer som højesteretsdommer og løslod uden retskendelse alle nynazistiske militante, der var blevet dømt for forbrydelser, heriblandt mord.

Kampen om Ukraine

Mange højreorienterede politikere fra Svoboda og andre højrepartier blev udnævnt til ministre. I særlig grad ønsker de at have kontrol over uddannelsesområdet. Nazisterne startede en kampagne for masseødelæggelse af sovjetiske monumenter til Oktoberrevolutionen og Anden Verdenskrigs kæmpere.

Faktisk kan man sige, at den regering, der har fået magten i Ukraine, er den mest højreorienterede regering i Europas historie efter 2. verdenskrig, og den med den mest pro-nazistiske ideologi.

De sande konsekvenser af hændelserne i Ukraine vil blive tydeligere, som tiden går, fordi vi endnu ikke har den fulde information.

Under alle omstændigheder var masseprotesten i Ukraine et resultat af den dybe social-økonomiske krise – en konsekvens af den nyliberale økonomiske politik, der er blevet pålagt Ukraine under pres fra internationale banker og andre finansielle strukturer.

Ved første øjekast kunne det se ud som et paradoks, men krisen, der blev udløst af den højreorienterede nyliberale politik, har udviklet sig til en ukontrollerbar opstand fra ultrahøjre.

Sagen er, at krisen har udviklet sig under forhold med næsten total dominans fra en højreorienteret ideologi,

der ikke tillod en venstreorienteret bevægelse at udvikle sig. Faktisk har højrebevægelsen optaget den plads, som venstrebevægelsen ikke kunne opnå. Det var mangelen på et venstrealternativ, der tjente som en hovedforudsætning for, at ultrahøjregrupperne, der nu har taget monopol på de sociale protester, kunne vinde frem.

Venstresiden – fra socialdemokrater til grupper fra det nye venstre – blev drevet helt ud i periferien af det politiske og sociale liv. Dette var muligt på grund af etableringen af den højre-liberale enighed, der har domineret samfundsopfattelsen siden USSR's sammenbrud. De intellektuelle tolererede, at ultrahøjre støttede dem politisk, og forberedte derved en situation, hvor ultrahøjregrupper blev stuerne for ukrainerne.

Samtidigt dæmoniserede og stigmatiserede massemedierne venstreorienteret ideologi, mens de ustandseligt fremførte en mytologi om de ultrareaktionære kræfter, specielt dem, der havde samarbejdet med de tyske nazister under 2. verdenskrig og var ansvarlige for den etniske udrensning af den polske befolkning i Ukraine. Det var denne form for propaganda, der først og fremmest har opbygget tankegangen hos den aktive del af Maidanbevægelsen, inklusive en stor del af 'krisens ofre' fra nogle af samfundets udstødte grupper.

Også konservative og liberale europæiske politikere har bidraget til dette sørgelige resultat. De opfattede det ultrareaktionære Svoboda-parti som et legitimt medlem af den såkaldte 'prodemokratiske' opposition til Janukovitjs regime. Således vendte de det blinde øje til dette partis racistiske, homofobiske og chauvinistiske program, såvel som til massakrerne og de voldelige handlinger fra dets aktivisters side.

Derudover har en gruppe af superrige ukrainere også bidraget til organiseringen af Maidan, i særlig grad visse oligarker, der var utilfredse med dominansen fra Janukovitjs klan og frygtede, at hans indflydelse kunne true deres økonomiske interesser.

Denne gruppe af oligarker deltog i sponsoreringen af ultrahøjregupperne og skaffede teknisk og praktisk udstyr til deres aktioner.

Under sådanne omstændigheder lykkedes det for højresiden at udnytte og monopolisere protesterne mod Janukovitjs oligark-regime. Lige fra starten kontrollerede og organiserede de protesterne i Kiev og kunne på denne måde tilføre dem en højreorienteret ideologi og nationalistiske følelser.

Nazisymboler blev fremvist åbent, og nazi-slogans hørtes ofte. Det var ikke muligt for den demokratiske del af den bevægelse at gå op imod en så total dominans fra højre, der lykkedes med at tage ledelsen af bevægelsen.

Den egentlige magt var på deres side. Veltrænede grupper af nynazister med militær udrustning tjente som stormtropper. På trods af det faktum, at protesten startede under 'pro-europæiske' slogans, skjulte ultrahøjregupperne ikke deres fjendtlighed over for 'europæiske værdier' og gik offentligt imod dem i taler og artikler.

Det faktum, at mange europæiske iagttagere foretrak at ignorere ultrahøjres dominans på Maidan, eller bagatellisere deres indflydelse, har kun skærpet hele situationen. Faktisk er denne holdning blevet brugt som en undskyldning, der har legitimeret alle former for ultrahøjre-aktioner.

Således ser vi som det generelle resultat en katastrofal grad af vold i gaderne i Kiev, vold fra bevæbnede grupper, der dræber mennesker – både tilhængere og folk i opposition til Maidan. Dette har ledt til sammenbrud for Janukovitjs styre. Men som vi også har advaret om, har det været ultrahøjre, der i bund og grund har profiteret af dette. De blev de facto herskere i størstedelen af landet, fordi de har etableret betingelser, hvor ingen social eller politisk kraft kan konfrontere dem.

Som en konsekvens er vi vidne til en udskiftning inden for eliten, mens den herskende klasses magt forbliver urørt. Derfor har forandringerne ikke ledt til nogen form for demokratiske reformer

i flertallets interesse. Situationen skærpes nu, og sammenbruddet i Ukraines økonomi truer.

Vi er vidne til en hurtig devaluering af Ukraines valuta, der truer med forarmelse for millioner af mennesker i Ukraine. Det nye regime har ikke kapital nok til at garantere basale offentlige udgifter. Det forhandler således med IMF, EU og USA om at modtage nye lån, der vil blive givet under betingelser af total afmontering af resterne af et socialt velfærdssystem og med stigninger i priserne på offentlige goder, elektricitet og gas. Desuden kræver EU, at Ukraine åbner dets indre marked, og dette kan føre til en total underminering af den hjemlige produktion, der ikke vil kunne overleve uden beskyttelse.

Denne udvikling kan, når den kobles sammen med en voldelig konfrontation i det østlige Ukraine, føre til demontering af statens grundlag og til et fuldstændigt politisk og økonomisk sammenbrud, der igen kan føre til udbrud af terror fra ultrahøjre.

Dette fremtidsperspektiv for Ukraine synes at være ret realistisk, og endda i

en nær fremtid. Vi tror, at det nye regime vil benytte sig af ultrahøjres paramilitære enheder med det formål at undertrykke sociale protester og personer, der sætter sig op imod dem blandt den almindelige befolkning.

Under disse omstændigheder er det eneste alternativ en øjeblikkelig og aktiv opbygning af en progressiv og antifascistisk massebevægelse, dannelsen af en kraft, der kan blive basis for en opposition til højreregimet og gøre det muligt at organisere folk, der er vrede og utilfredse med den asociale nyliberale politik.

Den højreorienterede 'revolution' er også en alarmklokke for alle europæiske demokratiske og antifascistiske kræfter. Udviklingen afslører ret åbenlyst, at i tider med økonomisk krise sikrer den ukontrollerede opkomst af ultrahøjre vejen til den politiske magt. Og dette perspektiv bliver kun endnu mere farligt, hvis vi undervurderer det.

*Oversat af Kommunistisk Politik
fra borotba.org.*

4. maj 2014: Fakkeltog på Vesterbro

Foto: UndergroundNews

Det traditionelle fakkeltog gennem Istedgade på Vesterbro 69 år efter Danmarks befrielse fra den tyske nazisme. Kampen mod nazisme er langt fra kun at være af historisk interesse. Stærke kræfter står bag højreekstremisternes tilbagekomst i EU.

Statsmagten, reformister og revolutionære

Af Martin D

16. Maj holder Enhedslisten deres 25. årsmøde. På dagsordenen er bl.a. et nyt principprogram der har været 2 års undervejs. Ønsket er at modernisere det skrevne grundlag så det passer med den førte politik.

Spørgsmålet om revolution eller reformisme har bølget i arbejderbevægelsen i mange år. I dansk kontekst har de større og mest synlige grupper i mange årtier været de reformistiske kræfter. Det være sig Socialdemokraterne, DKP-revisionismen og SF.

Det har bl.a. betydet, at reformisterne er lykkedes med at forvrænge selve diskussionens udgangspunkt til sin fordel. Reformisterne har også udviklet sig historisk – altid mod højre. Den 'klassiske' socialdemokratiske reformisme er hos S og SF i dag blevet til gennemførelse af nedskæringsreformer med EU's stempel.

Enhedslisten er til gengæld trådt til og vil, som de andre reformistpartier engang ville, gradvist reformere det kapitalistiske samfund til noget bedre – hen imod en udefineret og uklar 'socialisme'.

En af de klassiske fremstillinger fra reformistisk side, som af gode grunde bakked op af borgerskabets medier, er, at de revolutionære er personer, der gerne vil være 'rene' og bare vil træde op på en ølkasse og råbe op – og desuden ikke er klar til at 'tage ansvar'.

En anden populær fremstilling af de revolutionære er, at de jo bare vil vente med at lave forbedringer, indtil revolutionen indtræffer (underforstået aldrig). Og det, bebrejder reformisterne i fremstillingen af de revolutionære, 'kan man altså ikke vente på'.

Der skal laves forbedringer 'her og nu', og der skal være 'mange små forbedringer'.

De sidstnævnte eksempler var blandt de argumenter, der var fremme op til folketingsvalget, hvor Helle, Corydon og resten af den ny-liberale overbyg-

SocialismeBlog

ning på rødmosse fraser vandt i 2011.

At der kan have været ærlige reformister blandt de bebrejdende, kan ikke udelukkes, men virkeligheden med SR(SF)-regeringen afkræver i så fald noget af en selvkritik fra disse.

Noget af det grundlæggende, der ligger i smædekampagnen mod de revolutionære, er, at de ikke ønsker forbedringer og derfor ikke vil arbejde i parlamentet.

Det ligger de fleste revolutionære fjernt at mene, at et politisk arbejde i det borgerlige parlament er forkert, og en deltagelse, eller en evt. boykot, vil altid bero på en konkret stillingtagen i den givne situation og afhænge af, om det ene eller det andet fremmer den revolutionære proces.

Den absurde fremstilling om ikke at ville forbedringer, små eller store, for arbejderklassen er en direkte løgn.

Det understreges ret fint af, at revolutionære deltager i kampen mod SR-regeringens (!) nedskæringer, små som store, her og nu – og afviser en opfattelse af, at den nuværende krise skulle betyde, at en anden politik er umulig.

Hvilken stat?

Reformisternes mest grundlæggende forvrængning af udgangspunktet i modsætningen revolution/reformisme er at undvige diskussionen om staten og dermed statens klassetilhørsforhold.

De går uden om selve spørgsmålet, eller benægter, at staten overhovedet har et klassetilhørsforhold, en klassekarakter, men fremstiller den både eksplicit og især implicit som 'neutral' og 'hævet over klasserne'.

I perioder, hvor der er noget, der ligner revolutionære massebevægelser, kan reformisterne tale om statsovertagelse og nationalisering af vigtige elementer i økonomien. Ikke mindst hvis det går skidt for disse økonomiske sektorer. De kan altid genprivatiseres.

Reformisterne taler altid om overtagelse af visse samfundssektorer inden for rammene af den borgerlige stat, hvis de overhovedet når dertil, f.eks. af Nord-søolien eller af bankerne, som det blev fremført under 'finanskrisen'.

Men de revolutionæres opgave er ikke og har aldrig været at overtage den borgerlige stat. Opgaven er derimod at nedbryde denne stat gennem revolutionen og opbygge arbejderklassens egen nye statsmagt – totalt væsensforskellig fra den udemokratiske, reaktionære, i bund og grund asociale borgerlige stat.

Den borgerlige stats rammer og pseudo-demokrati er bygget til borgerskabets formål, ikke arbejderklassens, og kan ikke virke som sådan. Den borgerlige stat er IKKE bygget til en reelt deltagende befolkning, men tilbyder (i bedste fald) sine befolkninger at sætte krydser ca. hvert fjerde år.

Når der snakkes om at 'overtage staten' fra revolutionæres side, er der ikke tale om staten, som vi kender den, men derimod om en overtagelse af statsmagten – ved opbyggelsen af en ny stat.

Dette spørgsmål er centralt for de revolutionære, og centralt for reformisterne at fortrænge, fordi alle de oppustede illusioner om reelle og grundlæggende forandringer, der stilles op omkring

partiers deltagelse og rolle i folketin-
get, ikke mindst de pseudo-marxistiske
af slagsen, så taber pusten – i øvrigt
hurtigere, end en boligboble gør det.

Reform eller revolution

Det er en udbredt misforståelse, at re-
formister er for reformer, og at revolu-
tionære er imod.

Der er i ordenes udgangspunkt tale
om, ad hvilken vej man vil omforme
samfundet, og dermed især staten. Re-
formister vil gerne give den opfattelse,
at revolutionære er anti-reformer.

Misforståelser udbreder jo ikke sig
selv. Men det er ikke sandt.

Under den nuværende SR(SF)-re-
gering som under den foregående VK-
regering har revolutionære været imod
langt de fleste – hvis ikke alle – de gen-
nemførte reformer. Alene af den grund,
at de har været vendt mod arbejder-
klassen og har betydet forværringer for
denne samt det meste af befolkningen.

Tidligere kunne 'reformer' betragtes
som noget positivt, som fremskridt. En
hel stribe EU-reformer har lært os no-
get andet.

'Reformer' betyder ikke i sig selv
fremgang eller tilbagegang, men blot
'ændring'. 'Revolutionær' betyder ikke
modstand mod reformer.

I det klassiske reformismebegreb
ligger der at gå ad reformernes vej til et
socialistisk samfund.

Det vigtigste element i den opfattelse
har altid været en opretholdelse af den
borgerlige stat og dennes spilleregler.
Eller sagt på en anden måde: Inden for
borgerskabets definerede ramme, og i
et spejlbillede af borgerskabets stat, at
skabe socialisme.

Revolutionær betyder en afvisning
af, at man kan afskaffe kapitalismen
og borgerskabets herredømme ved re-
former.

Reformist derimod betyder, at man
afviser at afskaffe kapitalismen og bor-
gerskabets herredømme på andre må-
der end i borgerskabets spejlbillede. Et
scenarie, der komisk meget minder om
selv at skulle kunne afskaffe sit eget
spejlbillede.

*Følg med i debatten om revolutionær
strategi på Socialismebloggen i KPnet-
Blogs*

Torsdag den 17.- søndag den 20. juli

Rødt og revolutionært: Sommertræf

*Fra den 17. - 20. juli afholdes det
spændende sommertræf – eller den
lille sommerlejr - på Sydøstsjælland
med APK og Oktober Støttekreds som
arrangører.*

For at sikre muligheden for deltagelse
af børnefamilier (også med indtil flere
småbørn) er faciliteterne på et mod-
erne vandrehjem noget bedre end
'normal' sommerlejrstandard.

Der vil være diskussioner og aktiv-
iteter for alle aldre – børn, unge, vok-
sne og meget voksne.

Hovedtemaerne er:

Efter EU-valg og folkeafstemning
– Hvordan fortsættes opbygningen af
modstanden mod den nyliberale of-
fensiv, EU-staten, krise- og krigspoli-
tikken?

Hvordan ser et socialistisk samfund
og et socialistisk Danmark ud?

Lejren åbner torsdag den 17. juli mel-
lem kl. 12-17 og lukker søndag formi-
ddag den 20. juli.

Der er gode kollektive trafikforbin-
delser og gode udendørs faciliteter
for børn i alle aldre- og en smuk na-
tur inkl. bålplads og badestrand lige
udenfor døren.

Priser pr. for voksne for 3 dage incl.
mad variere fra 750 til 1400 afhængig
af værelsestype, kontakt os for nær-
mere information. Børn mellem 3 og
15 år. 500 kr. Børn under 3 år. gratis.

Kontakt for mere info:

På telefon 9186 2882 hverdage 14-18.
Eller i Oktobers Bogbutikker. eller på
mail:
info@oktobernet.dk

Meld dig til nu !

EN RØD POLITIK MED VILJEN TIL EN ANDEN FREMTID - DET ER VÆRD AT STØTTE!

Forårsindsamling for den kommu- nistiske presse, medier og Oktobers Bogbutikker

Der er så meget at kæmpe imod, så me-
get at afsløre og agitere imod, så man-
ge spirende kræfter at støtte, så meget
lidelse og bedrag. Arbejdsløsheden
vokser, menneskefjendske reformer,
privatiseringer, EU-styring. Imperia-
lismen og dens følgesvend racisme og
fascisme truer vores hverdag og vores
jord. Mange steder i verden er nøden
og undertrykkelsen enorm. Palæstinas
lidelser, som tager til dag for dag, er ét
eksempel.

Palæstina er samtidig et eksempel på,
at når vi er mange i verden der råber
og handler, så kan der ske nogle skred.
Der skal bare endnu flere og meget
mere til.

Vi i Oktober og i APK vil blive ved med
at være med til at organisere, deltage,
filme og skrive om alle disse kampe og
mod alle disse angreb.

Der er brug for at vi er flere der er med
i aktiviteterne. Bare kom ned i Oktober
Bogbutik og hør, hvad du kan gøre.

STØT FORÅRSINDSAMLINGEN

på Oktobers konto:

Bankkonto

1551 - 166 34 271

eller

Giro 1-663-4271

Årets bedste feriemulighed – hvis man har alderen til international ungdomslejr

Izlem Aydins tale for DKU på Den Røde Plads i Fælledparken. 1. maj 2014

Hej, jeg skal sige noget om årets bedste feriemulighed. I al fald hvis man er under 25 eller deromkring. Det foregår i Tyrkiet, ved Middelhavskysten i nærheden af den skønne by Izmir.

Det er den internationale antifascistiske og antiimperialistiske ungdomslejr. Den finder sted fra den 2. til den 10. august.

Det er Arbejderpartiet EMEP's ungdom, der arrangerer den, men den støttes af ungdomsorganisationer fra hele verden, i Danmark af DKU.

Der ventes omkring 3000 deltagere fra omkring 25 lande.

De internationale ungdomslejre afholdes hvert andet år på forskellige kontinenter. I år er det nr. 24. I 2012 blev

den holdt i Venezuela. Og Danmark var vært i 2006.

Det handler om ungdommens globale kamp – mod nyliberalisme og imperialisme, mod nedskæringer og krig og overvågning og politistat og fascisme.

International ungdomslejr

Om at kræve uddannelse og arbejde, ordentlige levevilkår og have håb for fremtiden.

Ungdomsarbejdsløsheden i verden er katastrofal. I Spanien på over 50 pct. I vores eget naboland Sverige er mere end en tredjedel af unge mellem 21 og 29 uden arbejde. Og det er et af de lande, man siger klarer sig godt!

INFORMATIONSMØDE

Onsdag den 21. maj kl 19

*International
Ungdomslejr
mod fascisme og
imperialisme*

For folk der kunne tænke sig at deltage – og andre interesserede

Mødet vil udover praktisk info også tage op, hvordan situationen i Danmark præsenteres, den politiske situation i Tyrkiet og den internationale revolutionære ungdomsbevægelse

Oktober Bogcafe
Vesterfælledvej 1B, 1750
Kbh. V

Arr. DKU

Driften

***driver politikere af enhver afskygning
at gøre karriere
hvor deres rødder ligger til grund -
i de borgerlige vælgerforeninger
af enhver afskygning.
Leden ved de omtalte parlamentarikere
rodfæstes i brede befolkningsgrupper
når regering og 'opposition'
er mere eller mindre sammensmeltet,
og den førte politik øser milliarder af kroner
i 'erhvervslivets' udstrakte hænder,
mens velfærden neddrogles
mod afgrunden. Ændringen lurer, -
befolkningen har fået nok,
udenomsparlamentariske aktioner florerer,
sammenholdet styrkes,-
og de omtalte politikere tvinges
til at opgive deres forehavender.***

Det folkelige pres sejrer!

N.B.

Bliv klogere på verden og forholdene for ungdommen ved at deltage på den internationale ungdomslejr. Her kommer kendsgerningerne frem, og der bliver ikke lagt fingre imellem. For ungdommen verden over står i en kamp på liv og død om en bedre fremtid.

En ungdomslejr i Tyrkiet er bare fantastisk. Stemningen er formidabel. Der er masser af musik, teater, sport, havbad og pool. Fest og politik, masser af politik og masser af fest. Jeg har selv været med der.

Det foregår på mange sprog. Man kan sagtens klare sig med engelsk. Hele lejropholdet koster kun ca. 1000 kr. Og så kommer selvfølgelig fly oveni.

Du kan også se en flot video på KP-netTV på Youtube om lejren – blandt andet med klip fra den sidste lejr i Tyrkiet i 2010. Der finder du også yderligere informationer og kontaktinfo.

Det er simpelthen noget, man skal prøve – hvis man altså har alderen!

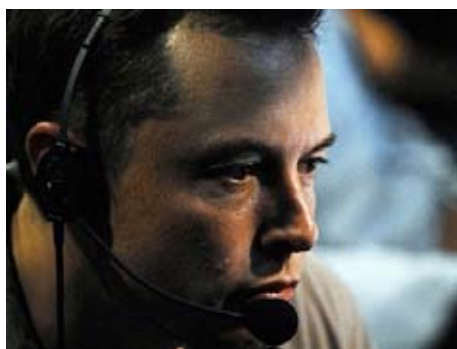
Rumfart og amerikansk oprustning

Med imperialisternes begyndende skift i fokus væk fra terrorkrigen, der har et relativt lavteknologisk fjendebillede, er kampen om Ukraine blevet udgangspunkt for en fornyelse af Rusland som vestens store fjendebillede. Det har sat gang i en begejstring for alle i militærindustrien, der ønsker sig nye fly til milliarder og nye stjernekrigsprogrammer til fantasilliarder.

Det er i det perspektiv, man skal vurdere, at der er kommet en ny nuance over de politiske udmeldinger fra SpaceX' Elon Musk de seneste måneder. Det er, som om han har mistet de større perspektiver og går efter ambitionen om at blive større hurtigst muligt. Hans politiske synspunkter har i mange år handlet om fremtiden for menneskeheden og perspektiverne om en el-bil og gode ingeniørmæssige betragtninger om transport og automatik og materialer og genbrug m.v. til drømme om at bosætte sig på Mars, om at skabe fundamentet for rejser ud af solsystemet osv..

Det fik en mærkelig lukket drejning i en senatshøring tidligere på året, hvor det kom til at handle om det internationale samarbejde mellem USA og Rusland, om rumfart var risikabelt. *"Der var ingen fornuft i at basere sig på russisk teknologi og sende penge til Rusland, når man så på konflikten i Ukraine,"* ifølge Musk.

Også amerikanske militærkontrakter burde tilbydes i åben konkurrence, så SpaceX kunne kæmpe med om at få en del af kagen. Dette selvom der er rigeligt af civil rumfart, og en militær kontrakt vil være umulig at opfylde for SpaceX de næste mange år, de har simpelthen ikke kapaciteten.

KPnetBlogs

Rumfart er med det private firma SpaceX for alvor trådt ind i en fase, hvor de teknologiske muligheder gør et nyt spring inden for rumfart muligt. Det vil f.eks. inden for de næste år være muligt at lande det første trin af en raket, så den kan genbruges, hvilket vil reducere omkostningerne til en fjerdedel. Men det er samtidig en fase, hvor der kan åbne sig en kamp om adgang til rummet mellem de private firmater – og de vil ikke lade rumkapløbet mel-

lem de imperialistiske stormagter noget tilbage.

Der er bare den hage, at f.eks. Den Internationale Rumstation (ISS) aldrig ville være blevet til noget med den holdning til samarbejde, som SpaceX og Elon Musk har givet udtryk for de seneste måneder. Det internationale samarbejde om videnskab og store projekter er ikke mulige, hvis man på forkant udelukker hinanden af økonomiske konkurrencehensyn, eller imperialistiske spændinger tager forrang. Fokus på at udvikle militær kapacitet er i virkeligheden i direkte modsætning med de civile interesser, og SpaceX har tilsyneladende valgt side.

-fsk

Fredag den 13. juni kl. 19.30

Anders Dohn

Synger og fortæller

om Victor Jaras liv og betydning

Entré: 120 kr

OKTOBER BOGCAFÉ OG GALLERI

Vesterfælledvej 1b, 1750 Kbh. V

Billetreservation – 9186 2882, hverdage 14-18

OKTOBER BOGBUTIK

København

Vesterfælledvej 1B

1750 København V

tlf: 91 86 28 82

Åbningstid:

alle hverdage 14-18

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Man-, ons- og fredag

12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fredag 14 - 17.00

10. maj 2014: Nazister smidt ud af København

I dag blev en historisk dag. For første gang siden Anden Verdenskrig forsøgte nazister at gennemføre en demonstration i det centrale København. Det lykkedes ikke.

Takket være en omfattende antifascistisk mobilisering blev nazisterne smidt ud af København. DNF's demonstration var planlagt til at starte klokken 15, og allerede ti minutter senere sad de i politiets transitter på vej i sikkerhed. Det lykkedes dem ikke at demonstrere, og kun ved politiets omfattende hjælp lykkedes det at komme væk.

- Det er fantastisk, at så mange københavnere i dag gik på gaden og gjorde det klart, at vi ikke vil acceptere nazister i vores gader, siger AFA's talsperson Sille Lindeberg.

Ud over de 30-35 nazister fra Danmarks Nationale Front dukkede en gruppe på 10-15 fascister fra grupperne Right Wings og Danish Defence League op nær Christiansborg. De blev dog løbet over ende af en stor gruppe antifascister og blev efterfølgende kørt væk af politiet.

Når nazister går på gaden, så udgør de en trussel mod alle dem, der ikke passer ind i deres hadske verdensbillede. Det er vores fælles moralske ret og historiske pligt at sørge for, at nazisterne aldrig nogensinde vinder fodfæste igen.

**Ingen nazister i vores gader!
Antifascisme er selvforsvar!**

Antifascistisk Aktion
10. maj 2014

Kommunistisk Politik Indhold nr. 5 - 2014

TEMA: EU -

I monopolernes tjeneste

Stop masseovervågningen s. 2

Boykot Israel til Grand Prix s. 3

Vækstplan og EU s. 4

EU-TEMA s. 6

Hasteprotest Ukraine s. 10

Skæg og ballade s. 11

1. maj på Den røde Plads s. 12

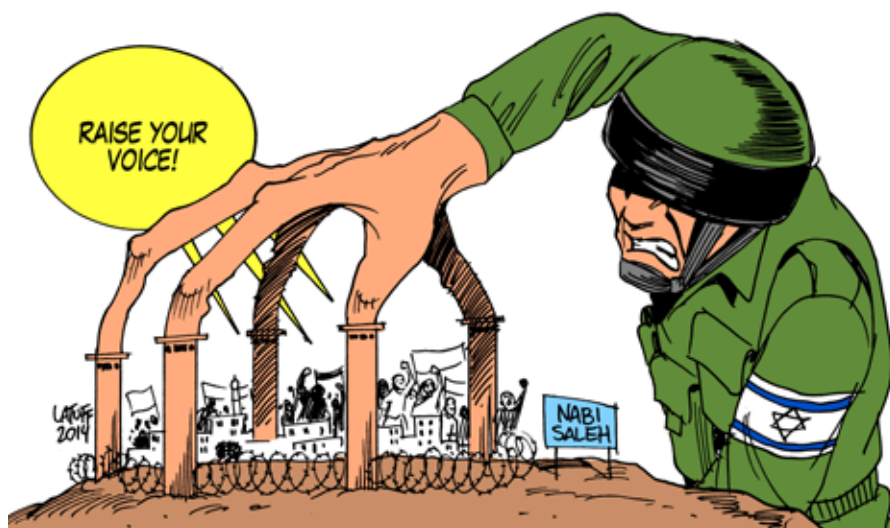
IKMLPO om EU og EU-
parlamentsvalg s. 14

Nazister ved magten s. 17

Statsmagten, reformister og
revolutionære s. 20

Rumfart og amerikansk
oprustning s. 23

Verden ifølge Latuff

Støt Nabi Saleh, en lille by tæt ved Ramallah på Vestbredden i
Palæstina der er under israelsk belejring